

Arrest

nr. 80 575 van 2 mei 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 18 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 april 2012.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 25 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat Y. BI en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen in 2007 het Rijk binnen en diende op 14 maart 2012 een asielaanvraag in. Op 3 april 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Chinese nationaliteit te beschikken tot de Han-bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit het district Nianjiang in de provincie China, Volksrepubliek China. U verliet in februari 2007 de Volksrepubliek China omdat uw familie arm is. Uw moeder overleed toen u drie jaar oud was. Uw broer leed aan epilepsie en overleed in 1997 en uw vader overleed in 2003. Een smokkelaar adviseerde u naar het buitenland te vertrekken omdat dat financieel goed zou zijn voor uw gezin. U leende 210.000 yuan (24.988,79 yuan) aan een hoge interest.

In februari 2007 verliet u China met uw eigen paspoort en vloog naar een u onbekende plaats. Daar werd uw paspoort gescheurd. Vervolgens reisde u per gemotoriseerde riksja en te voet naar Griekenland en dan vloog u verder naar België waar u in februari 2007 aankwam.

In België werkte u gedurende vijf jaar in restaurants en u betaalde 100.000 yuan van uw lening terug. Op 17/02/2012 werd u tijdens een sociale controle in Chinese restaurants opgepakt omwille van illegaal verblijf en opgesloten in het gesloten centrum te Merksplas. Op 14/03/2012 diende u een asielaanvraag in.

U vreest dat u bij een eventuele terugkeer naar de Volksrepubliek China zal mishandeld of gedood worden door de geldschieters omdat u uw lening niet verder kan terugbetalen. U vreest dat ook uw vrouw en kind zullen worden geslagen. U verklaarde dat uw echtgenote ernstig ziek is, in 2007 werd geopereerd en u vreest dat u bij een eventuele terugkeer naar de Volksrepubliek China nog meer schulden zou moeten maken om haar ziekte te behandelen.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u geen documenten neer. In uw dossier van uw regularisatieaanvraag van 10/03/2010 bevinden zich volgende identiteitsdocumenten: een kopie van uw paspoort en een kopie van uw identiteitskaart.

B. Motivering

Na het gehoor door het CGVS wordt vastgesteld dat u de hoedanigheid van Vluchteling niet kan worden toegekend. Uw asielmotieven – ontvluchten van armoede omdat u uw gezin een beter leven wou geven, vrees dat u bij een eventuele terugkeer naar de Volksrepubliek China zou worden mishandeld en gedood door de geldschieters, dat uw gezinsleden ook zouden worden geslagen en dat u nog meer schulden zou moeten maken om de behandeling van de ziekte van uw echtgenote te bekostigen (CGVS pp. 5-6, 8; Vragenlijst p. 3)- vallen niet onder de criteria van de Vluchtelingenconventie. U wordt immers niet vervolgd omwille van uw politieke overtuiging, uw religie, uw ras, uw nationaliteit of omdat u tot een bepaalde sociale groep zou behoren. Uw asielmotieven zijn hoofdzakelijk economisch en gemeenrechtelijk van aard.

Over uw vrees voor de geldschieters en uw vrees dat u bij een eventuele terugkeer naar de Volksrepubliek China nog meer schulden zou moeten maken om de behandeling van de ziekte van uw echtgenote te bekostigen, wordt verder opgemerkt dat u pas meer dan vijf jaar na uw aankomst in België een asielaanvraag indiende en dit pas nadat u tijdens een sociale controle werd opgepakt en opgesloten. U verklaarde dat u enkel dacht aan werken, geld sparen en naar huis terugkeren (CGVS p. 6). Hierover wordt opgemerkt dat u op 10/03/2010 al een regularisatieaanvraag indiende en dus wel degelijk op de hoogte was van het bestaan van de verblijfs- en beschermingsmogelijkheden en – procedures (zie regularisatiedossier toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u bij het indienen van een regularisatieaanvraag niet dacht aan het aanvragen van asiel omdat u dacht dat u zou worden geregulariseerd, is een onafdoende verklaring voor uw draling met het indienen van een asielaanvraag. Ook nadat u tijdens een sociale inspectie werd opgepakt en werd opgesloten in het gesloten centrum te Merksplas, wachtte u immers nog bijna aan maand alvorens een asielaanvraag in te dienen. Deze langdurige draling bij het indienen van een asielaanvraag ondermijnt dan ook in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw vrees. Verder wordt daarover opgemerkt dat u tijdens de behandeling van uw regularisatieaanvraag nergens gewag maakte van deze zaken. Het is ook bevreemdend te noemen dat u deze zaken niet uitte in uw antwoorden in de vragenlijst die u met de hulp van een medewerker van de Dienst Vreemdelingzaken invulde. U verklaarde daar ook expliciet in dat u geen problemen had met uw medeburgers en autoriteiten en vermeldde daarin expliciet dat u economische problemen had. Ook vermeldde u de ziekte van uw echtgenote niet terwijl u wel het overlijden van uw moeder en vader en de ziekte van uw broer vermeldde (p. 3). Dit bevestigt verder de ongeloofwaardigheid van de door u geuite vrees.

Wat betreft uw vrees voor de geldschieters wordt ook opgemerkt dat u, wat er ook van zij, beroep kan doen op de bescherming van de autoriteiten van uw land van herkomst.

Tot slot wordt opgemerkt dat u geen enkel volwaardig begin van bewijs neerlegde aangaande uw identiteit, asielmotieven en reisweg. De kopieën van uw identiteitskaart en uw paspoort die in uw regularisatiedossier steken en die u door uw familie in China werden toegestuurd hebben onafdoende bewijswaarde. Kopieën kunnen mits enig knip- en plakwerk immers gemakkelijk worden vervalst.

Gezien bovenstaande opmerkingen stelt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vast dat u er niet in bent geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt de schorsing en annulatie van de bestreden beslissing. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt echter inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig artikel 39/2, §1 van de vreemdelingenwet over volheid van rechtsmacht, en treedt aldus niet louter op als annulatierechter, tenzij voor wat betreft de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen. Het beroep zal dus overeenkomstig artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet worden behandeld die houdt in dat de Raad het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker roept de “*Schending motiveringsplicht*” in.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerd schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker verklaarde zijn land van herkomst te hebben verlaten uit financiële en economische overwegingen. Hij zou hiervoor een grote som geld hebben betaald die door hem “*onmogelijk kan worden terugbetaald*” en hij “*zou waarschijnlijk op weinig steun van de Chinese overheid kunnen rekenen, aangezien hij inmiddels ruim vijf jaar uit China vertrokken is en daarenboven de geldsom diende om zijn vlucht uit zijn geboorteland te bekostigen*”.

3.2. Voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van haar asielaanvraag zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van haar verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen, naast coherente en gegronde verklaringen, onder meer alle documenten van verzoekende partij en relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden.

3.3. Verzoeker laat na zijn identiteit aan te tonen met originele identiteitsdocumenten terwijl uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker in het kader van zijn regularisatieprocedure een Chinese identiteitskaart en nationaal paspoort neerlegde, en derhalve ontegensprekelijk wel degelijk over documenten beschikt. Het is pas bij huidig verzoekschrift dat verzoeker dezelfde kopie van twee bladzijden van zijn paspoort toevoegt als de kopie die hij in het kader van zijn regularisatieaanvraag heeft bijgevoegd en die reeds in de bestreden beslissing werd beoordeeld. Verzoeker faalt in zijn medewerkingsplicht te meer nu verzoekers voorgehouden reisweg evenmin kan overtuigen. Verzoeker

verklaarde naar België te zijn gereisd met zijn eigen paspoort, maar dat dit werd verscheurd door de smokkelaar die hem op zijn reis begeleidde (gehoorverslag CGVS, p. 4). De Raad ziet echter niet in waarom verzoeker beroep diende te doen op een smokkelaar om met zijn eigen paspoort te reizen, laat staan waarom deze zijn paspoort zou verscheuren. Aldus wordt niet aangetoond wanneer verzoeker zijn land van herkomst verliet, noch wanneer hij in België arriveerde. Deze vaststellingen ondermijnen verzoekers algehele geloofwaardigheid en houden een negatieve indicatie in wat het asielrelaas betreft.

3.4. Verzoeker staaft evenmin zijn asielrelaas. Verzoeker toont niet aan dat hij in China financiële problemen had, laat staan dat hij om deze reden zijn land van herkomst diende te verlaten en biedt hiervoor wederom geen aannemelijke verklaring. Verder wijst de commissaris-generaal er terecht op dat verzoeker reeds sinds 2007 in België is, doch verzuimde asiel aan te vragen en dit pas deed toen hij betrapt werd bij een controle en geconfronteerd werd met zijn illegale verblijfsstatus. Van iemand die nood heeft aan internationale bescherming kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij betracht om deze zo snel mogelijk te bekomen en hiertoe ernstige inspanningen levert. Dit is *in casu* klaarblijkelijk niet het geval. Bovendien blijkt uit zijn verklaringen dat verzoeker zijn land van herkomst heeft verlaten met zijn eigen paspoort, wat er tevens op wijst dat verzoeker niet in de negatieve aandacht staat van de Chinese autoriteiten en voor deze ook niet bevreesd is.

3.5. Hoe dan ook, om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Daargelaten dat verzoeker geen enkel document neerlegt ter adstructie van zijn beweerde problemen, verduidelijkt hij niet dat deze beschouwd kunnen worden als een vervolging die ingegeven is door één van de vijf redenen vermeld in het Verdrag van Genève, te weten omwille van zijn ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Armoede en moeilijke financiële omstandigheden ten gevolge van een lening om naar Europa te komen, zijn immers zuiver economische migratieredenen die geen nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.6. In het verzoekschrift beperkt verzoeker zich tot het louter herhalen en bevestigen van zijn asielmotieven, doch onderneemt niet de minste poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Deze blijven dan ook onverminderd overeind. De Raad dient dan ook vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker kan immers bezwaarlijk worden bijgetreden waar hij meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming louter om financiële en economische redenen, laat staan omdat zijn *“echtgenote in 2007 behandeld geweest ingevolge ernstige medische problemen, waarvoor nog steeds nazorg nodig is”* en *“Een terugkeer van verzoeker zou verzoeker voor onoverkomelijke medische kosten stellen.”*

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker argumenteert dat het feit dat *“voornoemde geldsom onmogelijk kan worden terugbetaald, kan wel degelijk een reden uitmaken om de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen”* en verwijt de commissaris-generaal dat *“De bestreden beslissing motiveert enkel waarom de asielaanvraag wordt afgewezen, doch motiveert geenszins waarom de subsidiaire bescherming eveneens is afgewezen.”*

4.2. De Raad wijst verzoeker erop dat blijkt uit de bestreden beslissing dat de motieven op grond waarvan de vluchtelingenstatus aan hem geweigerd werd, eveneens de weigering van de subsidiaire bescherming schragen. Verzoeker gaat er immers aan voorbij dat hij geen specifieke argumenten aanvoert met betrekking tot de subsidiaire bescherming en zich dienaangaande uitsluitend beroept op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Bovendien is verzoeker bezwaarlijk ernstig waar hij meent dat volstaat algemeen op zijn financiële moeilijkheden te wijzen en de mogelijke gevolgen hiervan zonder omstandig te motiveren en te ondersteunen met objectieve informatie, waarom dit mogelijk kan leiden tot de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, b). Noch uit verzoekers verklaringen

noch uit de andere elementen van het dossier blijkt echter dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Tenslotte wijst de Raad erop dat verzoekers opmerkingen dat hij in België "*is ingeburgerd*" en "*totaal is vervreemd van zijn geboorteland*" evenmin relevant zijn bij het beoordelen van een nood aan internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

6. Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee mei tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK